

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота

з

економічної теорії

на тему:

**«Макроекономічний аналіз інфляційних
процесів в Україні»**

Студентки 2 курсу ФМО-21 групи

Сьомик І. М.

Науковий керівник:

д.е.н., пр. Длугопольський О. В.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ECTS _____

Тернопіль – 2017 р.

План:

Вступ

1. Теоретичні основи інфляції: зміст, показники, види.
2. Ключові концепції інфляції та її моделі.
3. Аналіз інфляційних процесів в Україні (2008-2015 рр.).
4. Таргетування інфляції як метод антиінфляційної політики і можливості його використання в Україні.

Висновки

Список використаних джерел

Зміст

Вступ.....	4
1. Теоретичні основи інфляції: зміст, показники, види.....	5
2. Ключові концепції інфляції та її моделі.....	9
3. Аналіз інфляційних процесів в Україні (2008-2015 рр.).....	13
4. Таргетування інфляції як метод антиінфляційної політики і можливості його використання в Україні.....	17
Висновок.....	20
Список використаних джерел.....	21

Вступ

З кінця 90-х років термін «інфляція» міцно увійшло в свідомість економістів, підприємців і фінансистів. В даний час важко знайти людину, яка б не знала про інфляцію і загрози, які вона приносить державі і громадянам.

Інфляція є дуже складним соціально-економічним явищем, яке існує протягом дуже довгого часу.

Актуальність даної теми в сучасних умовах, викликана необхідністю пояснити природу, причини та механізм інфляції і, отже, необхідність оцінки результатів антиінфляційної політики і виявлення помилкових рішень в спробах зменшити інфляцію і наслідок.

Мета даного дослідження полягає в розкритті терміну «інфляція», визначення типів, концепцій і моделей інфляції, аналіз антиінфляційної політики в Україні.

Поставлена мета визначила постановку і вирішення наступних **завдань**:

- розглянути поняття та сутність інфляції;
- розглянути види інфляції;
- дослідити концепції і моделі інфляції;
- проаналізувати тенденції інфляційних процесів в Україні за період 2008-2015 рр.;
- визначити тенденції інфляції і особливості антиінфляційної політики у Україні.

Об'єктом даного дослідження є інфляція та антиінфляційна політика держави.

Предметом виступають типи, концепції, моделі, наслідки та причини інфляції.

Мета і завдання курсової роботи зумовили логіку викладу матеріалу і структуру роботи, яка складається зі вступу, чотирьох розділів, висновку, списку використаної літератури. Робота представлена на 22 сторінки машинописного тексту. Список використаних джерел налічує 11 найменувань.

1. Теоретичні основи інфляції: зміст, показники, види.

Інфляція як специфічна особливість економіки відома протягом багатьох століть. Термін «інфляція» (inflatio) перекладається з латині як «здуття або набухання» [1].

Інфляція – довготривале і постійне зростання загального рівня цін або знецінення грошей, зниження їх купівельної спроможності [2].

Для розрахунку інфляції є такі найбільш поширені показники:

- індекс споживчих цін (ІСЦ);
- індекс цін виробників (РРІ);
- дефлятор ВВП.

Таблиця 1

Показники інфляції

Назва	Формула	Сутність
Індекс споживчих цін	$IC_{Ц} = \frac{\sum P_1 g_t}{\sum P_0 g_t} \cdot 100$ <p>, де</p> <p>$\sum P_1 g_t$ – ринкова вартість фіксованого кошика в поточному році;</p> <p>$\sum P_0 g_t$ – ринкова вартість фіксованого кошика в базовому році;</p> <p>P_0, P_1 – ціни одиниці продукції базового і звітного періодів;</p> <p>g_t – к-сть товарів у "споживчому</p>	<p>Описує зміну в часі загального рівня цін на товари і послуги, придбані домашніми господарствами для невиробничого споживання.</p> <p>Розраховується як відношення фактичної вартості фіксованого набору товарів і послуг у поточному періоді до його вартості в базовому періоді [4]</p>

Продовження таблиці 1

	кошику" базового періоду.	
Індекс цін виробників (індекс Ласпейреса)	$ІСЦ = \frac{\sum P_1 g_0}{\sum P_0 g_0} \cdot 100$, де P_1 і P_0 – вартість продукції реалізованої в попередньому періоді за цінами звітного періоду; g_0 – фактична вартість продукції в базисному періоді	Порівнюються ціни поточного періоду і базового на однаковий набір товарів. Показує, на скільки фіксований споживчий кошик стає дорожчим в поточному періоді [4]
Індекс цін ВВП (дефлятор ВВП)	$ІЦ_{ВВП} = \frac{\sum P_1 g_1}{\sum P_0 g_1}$, де P_1 і P_0 – рівень цін одиниці товару поточного і базового періодів; g_1 – к-сть товарів у поточному періоді.	Вимірює зміну в часі загального рівня цін всіх товарів і послуг, реалізованих кінцевим споживачем [4]

Джерело: автор склав самостійно на основі [2]

Види інфляції:

1) За формою прояву розрізняють:

- Відкриту інфляцію, яка знаходиться в постійному зростанні цін, така

форма інфляції відбувається за вільними цінами. Відкрита інфляція характеризується макроекономічною незбалансованістю в сторону попиту, при якому відбувається падіння реальної вартості грошей.

- Приховану – проявляється в збільшенні торного дефіциту. Вона знаходиться під жорстким контролем держави над цінами. Прихована інфляція характеризується зовнішньою стабільністю цін (за умови втручання держави) і зростаючого дефіциту, що також призводить до зниження реальної вартості грошей [5].

2) Залежно від темпів зростання інфляція може протікати з різною швидкістю і в зв'язку з цим розрізняють:

- Повзучу інфляцію – 3-4% в рік. Така інфляція здатна за певних умов сприяти розвитку виробництва і модернізації його структури. Проте, завжди є ризик виходу помірної інфляції з-під контролю.

- Галопуючу – від 10 до 100%. При цьому типі інфляції, зростання цін має швидкий характер. В основному переважає в країнах, що розвиваються.

- Гіперінфляцію – понад 100%. Гіперінфляція означає крах грошової системи. Гіперінфляція безконтрольна і часто призводить до бартерного обміну. В рамках гіперінфляції виробили більш вузьке поняття - суперінфляція, в якій швидкість росту цін 1000 або більше відсотків в рік [5].

3) Залежно від впливу інфляції на рівень реальних доходів розрізняють:

- Очікувану інфляцію. Зрозуміло, що цей тип інфляції можна передбачити заздалегідь, і отже до неї можна підготуватися.

- Неочікувану інфляцію. Ситуація, в якій ціни різко зростають, і інфляція має непередбачуваний характер. Існує невизначеність щодо майбутнього, ризик при прийнятті економічних рішень і дії в цьому випадку мають спекулятивний характер [5].

4) Залежно від причин розрізняють:

- Інфляцію попиту. Такий вид інфляції з'являється при надлишку сукупного попиту в порівнянні з реальним обсягом виробництва.

- Інфляцію пропозиції (витрат). Вона викликана тиском на ціни від

більш високих витрат виробництва. Це особливо зростання заробітної плати, вартість енергії і сировини, а також падіння продуктивності праці, збільшення монополізації виробництва і структура зростання ринку, з високими витратами на заробітну плату і низькою часткою споживання продукції і так далі.

2. Ключові концепції інфляції та її моделі

Інфляція відома протягом кількох століть, в результаті негативних процесів в економіці. В економіці існують три основні концепції інфляції:

1) Кейнсіанська концепція або так звана концепція інфляції, викликана надлишковим попитом. Творець цієї концепції, Кейнс, аналізуючи доходи і витрати господарюючих суб'єктів, а також їх вплив на зростаючий попит прийшов до наступного висновку: «Підвищення попиту з боку держави і бізнесу призводить до зростання виробництва та зайнятості, але збільшення попиту з боку населення веде до інфляції». В цій теорії, згідно з Кейнсом, найбільш важливу роль відіграє грошовий («ефективний») попит, який і створює грошову масу [6].

Кейнс вважав, що є тільки два типи інфляції:

а) Напівінфляція - інфляція, з точки зору безробіття і зростання грошової маси не є небезпечною, так як це не призведе до зростання цін, але тільки повертає безробітних у виробничому процесі.

б) Справжня інфляція - з'являється в умовах повної зайнятості і призводить до зростання цін [6].

Кейнс, звичайно, наполягав на тому, що грошова емісія веде до інфляції, але не вважав, що між ними існує жорсткий зв'язок. Він припустив, що між початком емісії та підвищенням цін існує певний часовий лаг, що дозволяє вжити необхідних заходів, щоб зупинити інфляцію.

Кейнс запропонував не скорочувати так звану «грошову» заробітну плату, а проводити гнучку грошово-кредитну політику, що призвело б до падіння реальної заробітної плати. Він запропонував вихід, але він не вважав, що емісію грошей можна повністю контролювати.

Зрештою, послідовники Кейнса залишили цю теорію і прийшли до висновку, що основна причина – інфляція витрат. Що привело їх до марксистів.

2) Марксистська концепція.

Марксистки згодні з концепцією кейнсіанства в тому, що емісія грошей може генерувати інфляцію, але вони вважали, що це можливо тільки при капіталізмі, і навіть тоді не завжди. Але при соціалізмі емісія грошей є нормальним

інструментом фінансування економіки і тісного взаємозв'язку між цінами і емісією не існує. Як і Кейнс, Маркс так само вважав, що грошова маса не піддається контролю, але тільки з одним застереженням, на його думку, при створенні соціалізму гроші можна взяти під повний контроль, хоча це не є необхідним з точки зору твердих цін в державі. Точно так же, марксистки вважали, що в умовах розвиненої сильної держави не обов'язково металеве забезпечення національної валюти, досить, щоб стежити за кількістю грошей, що беруть участь в економіці [7].

Найбільш важливою деталлю в марксистській концепції була в тому, що відповідальність за зростання цін спирається на приватну монополію. У період класичного капіталізму інфляція перешкоджає конкуренції, але в період монополістичного капіталу в цей бар'єр зникає, і це призводило до інфляції.

3) Монетаристська концепція.

Творець цієї концепції є Мілтон Фрідман. Монетаристська концепція інфляції ґрунтується на кількісній теорії інфляції І. Фішера. Він вважав, що, коли ринок має певну суму грошей і товарів, вони постійно обмінюються, якщо збільшення пропозиції товарів і пропозиції грошей не змінюється, є дефляція, тобто більш низькі ціни, і навпаки збільшення маси грошей призводить до більш високих ціни, тобто до інфляції. Тому монетаристи, які були послідовниками Фішера стверджували, що емісія завжди призводить до інфляції, не дивлячись на те, що деякі економісти вважають в зворотньому. Проте монетаристи вважали, що паперові гроші повинні бути забезпечені дорогоцінними металами. Представники цієї концепції вважали, що жорсткий контроль над грошовою масою є єдиним інструментом, здатним зупинити інфляцію [7].

Моделі інфляції представлені її видами, але вони мають різні інтерпретації:

1) Модель Фрідмана.

Ця модель заснована на реальному попиті на гроші залежно від очікуваної інфляції і реальних доходів. Очікування, як правило, близькі до фактичних показників інфляції, так як є граничними та раціональними. Фрідман вважав, що інфляція називається оптимальною інфляцією, де фактичний дохід, отриманий від

випуску грошей є максимальним. Цей рівень інфляції залежить від економічного зростання, тобто чим вищі темпи зростання, тим нижчий рівень інфляції. Відповідно до цієї теорії, збільшення рівня інфляції вище оптимального, випуск нових грошей в обігу призведе до прискорення інфляції та негативних темпів реального доходу. Випуск нових грошей в обіг допускається тільки за умови фактичного рівня інфляції нижче оптимального [6].

2) Модель-Бруно Фішера.

Модель описує залежність інфляції, дефіциту бюджету, а також способи фінансування бюджету. Ця модель заснована на визначенні залежності питомого реального попиту від очікуваної інфляції. Відповідно до спрощеної версії цієї моделі фінансування дефіциту бюджету пов'язано з випуском нових грошей. Більш складний варіант моделі фінансування дефіциту дозволено емісійним фінансуванням дефіциту бюджету або за рахунок запозичення. У цій моделі, на додаток до швидкості росту грошової маси з'являється стійке зростання ВВП. Це дозволяє аналізувати монетарну політику на найглибших рівнях [7].

3) Модель Сарджент-Уоллеса.

Ця модель заснована на раціональних очікуваннях економічних відносин. Відповідно до цієї теорії, інфляція залежить як від поточної, так і від майбутньої грошово-кредитної політики. Тобто, якщо проводиться стримуюча політика, то в цьому випадку інфляція може бути вища, ніж в разі їх проведення менш жорсткої політики. Крім того, на думку цих економістів, поточна інфляція може бути вищою, ніж в періоди обмежувальної грошово-кредитної політики.

4) Модель гіперінфляції Кейгена.

Ця модель являє собою математичну модель інфляції, яка описує спрощену форму динаміки інфляції в цих умовах, коли попит на гроші залежить від інфляційних очікувань. У відсутності економічного зростання модель Бруно-Фішера показує ситуацію гіперінфляції, коли всі дії в економіці вирішують інфляційні очікування. Якщо еластичність попиту на гроші мала і швидкість адаптації очікувань низькою, ця модель описує ситуацію, в якій інфляція дорівнює темпу зростання грошової маси. Якщо ж значення даних чинники

високі, то є неконтрольована гіперінфляція. Відповідно до цієї теорії, з метою зниження інфляції в цій ситуації слід вжити заходів щодо зниження інфляційних очікувань учасників ринку [7].

3. Аналіз інфляційних процесів в Україні (2008-2015рр)

Проблема інфляції в Україні є досить актуальною в наш час і вимагає термінового вирішення. Особливо негативно вона проявляється в усіх сферах соціально-економічного життя в Україні, яке є порушенням громадського відтворення. Це викликає зростання цін, низький рівень життя, що спричиняє економічні та соціальні протиріччя.

У 2008 році в Україні інфляція значно збільшилася. Почалася галопуюча інфляція. Індекс споживчих цін становив 122,3%. Основні фактори високої інфляції в цей період були неврожай зернових культур через посуху, серйозне підвищення цін на нафту і природний газ, підвищення пенсій, зарплат і соціальних допомог. Різко збільшилися ціни на паливо (9,1%) і комунальні послуги (3,8%). Також інфляцію викликав дефіцит бюджету [8].

У 2010 році намітилася тенденція до уповільнення річних темпів зростання індексу споживчих цін, який за рік склав 109,1% в порівнянні з 112,3% в 2009 році. Основною причиною підвищення споживчих цін в 2010 році стали зростання цін на продукти харчування і акцизні товари [9]. Стримана монетарна політика сприяла успішному досягненню цілей - стримування інфляції в межах однозначних чисел. Важливу роль у зниженні інфляційного тиску з боку попиту було помірне підвищення реальних доходів громадян і відносно стабільний курс гривні по відношенню до долара США.

Інфляція в 2011 році знизилася до 4,6%, через кращі врожаї і стримання цін окремих товарів і послуг. Середньорічна інфляція також сповільнилася до 8% (з 9,4% в 2010 році). Вплив на зниженні індексу споживчих цін дали високу врожайність культури (зросли більш ніж на 40% в порівнянні з очікуваним рівнем і склав близько 57 млн. тонн) і овочі, так як ціни на сирі продовольчі товари в 2011 році знизилися (на 4%) [10]. Зниження цін на цукор (-20,5% за рік) і газу (-6,8%) знизили істотний вплив на рівень інфляції. Підвищення цін на житлово-комунальні послуги і транспорт збільшили індекс споживчих цін.

За підсумками 2012 року в Україні знизилися споживчі ціни на 0,2%. Низькі місячні темпи інфляції були, що за рік склали близько нуля (від 0,3% до 0,3%).

Основна причина низхідної динаміки індексу споживчих цін у 2012 році було здешевлення продуктів харчування. Високий урожай фруктів і овочів в роки 2011-2012 і поліпшення зберігання інфраструктури та продаж продуктів харчування. Зниження цін на продовольчі товари на 2,9%. Крім того, стабільний обмінний курс і низький рівень інфляції в країнах - торговельних партнерах України допомогли знизити вартість імпортованих товарів [11]. Позитивний вплив на загальний інфляційний фон в Україні забезпечив стабілізацію цін на нафту на світових ринках. Зниження зовнішнього попиту на основні експортні товари і зниження внутрішнього інвестиційного попиту індекс цін виробників знизився в річному обчисленні протягом 2012 року - до 0,3%.

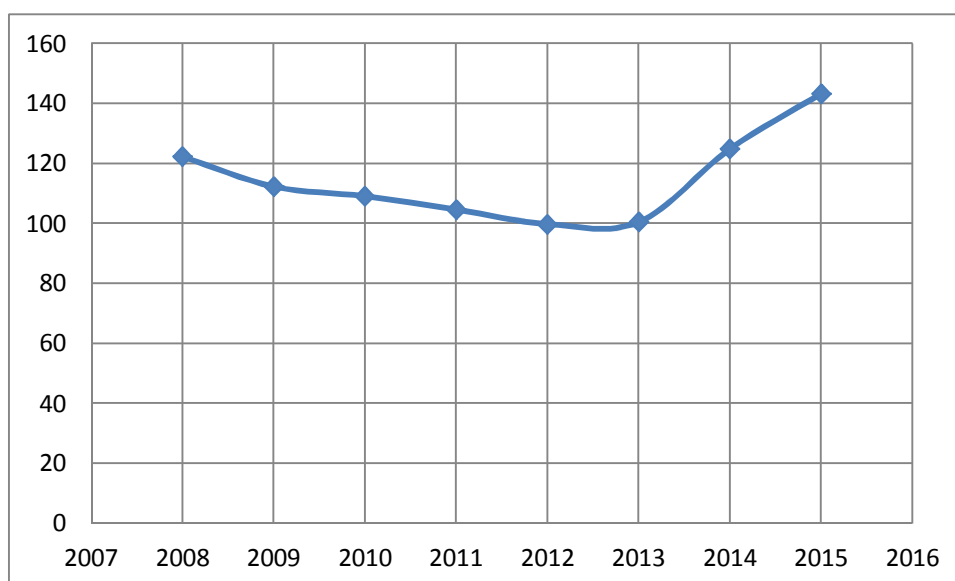
У січні 2013 року інфляція в Україні склала 0,2%. Це сприяло підвищенню цін на товари і послуги, що регулюються адміністративно - 0,4%. Значно сповільнилося зростання цін на продукти харчування. Річний темп зростання цін на паливо знизився на 0,8% щодо стабілізації світових цін на нафту. Незважаючи на зростання цін в гірничодобувній промисловості - на 2,9% в місячному зіставленні в січні продовжили тенденцію до зниження цін в річному численні в гірничодобувній і переробній промисловості на 4,2 і 0,2% відповідно, в зв'язку з динамікою світових цін на промислову продукцію.

Після того, як два роки тенденція збереження споживчої інфляції на низькому рівні в 2014 році, спостерігалось швидке зростання інфляції, який супроводжував початок економічних реформ. В результаті, споживчі ціни зросли на 24,9% через девальвацію гривні, підвищення цін і адміністративні функції стрімкого зростання інфляційних очікувань. Істотний вплив на загальний рівень інфляції в Україні було зростання цін на товари і послуги, що регулюються в адміністративному порядку. У 2014 році вони збільшилися на 30,4% в основному за рахунок збільшення тарифів в житловому секторі, щоб привести їх до економічно обґрунтованого рівня. Вперше за останні чотири роки спостерігається зростання цін на сирі продукти (22,3%), зокрема, у зв'язку з підвищенням цін на їх імпорт, а також за рахунок підвищення вартості вітчизняного виробництва. Незважаючи на значне зниження доларових цін на нафту на світових ринках

великий вплив на вартість палива в Україні призвело до фактору валютного курсу. В результаті, ціни на паливо збільшилися за рік на 60,7% [12].

Інфляція в Україні в 2015 році склала 43,5%. Причина була недооцінки негативного впливу факторів виробництва і витрат. Майже 2/3 індексу споживчих цін в листопаді був сформований за рахунок продовольчої інфляції (особливо зростання цін на молоко, яйця, овочі). Крім того, в кінці цього року, сезонна тенденція була посилена фактором низької пропозиції овочів і збільшенням витратності сільгоспвиробництва. Додатковий вплив на інфляцію в листопаді також були адміністративно регульовані ціни і тарифи (особливо вода і опалення). У той же час ситуація на валютному ринку характеризувалася відносною стабільністю. Підвищення ризиків інфляції в кінці року був прихований потенціал інфляції через ефект низької платоспроможного попиту (відкладений попит), який формується за рахунок збільшення заборгованості по заробітній платі [13].

Динаміку зміни ІСЦ зобразимо на рисунку.

Рис. 1. Динаміка зміни ІСЦ

Джерело: автор склав самостійно на основі [13]

Детальну інформацію про динаміку ІСЦ в Україні покажемо в таблиці.

Таблиця 2

Динаміка ІСЦ в Україні

Рік	Індекс споживчих цін (у %)	
	середньомісячний	грудень до грудня попереднього року
2008	101,7	122,3
2009	101,0	112,3
2010	100,7	109,1
2011	100,4	104,6
2012	100,0	99,8
2013	100,0	100,5
2014	101,9	124,9
2015	102,0	143,3

Джерело: автор склав самостійно на основі [13]

Інфляція в Україні була викликана наступними причинами:

- залежність українських виробників від імпорту;
- неефективністю безготівкової системи розрахунку, від'ємним сальдо зовнішньої торгівлі;
- підвищення цін на імпортні товари і послуги, встановлення довільного обмінного курсу;
- надмірне розширення тіньової економіки;
- використання неринкових форм оплати, включаючи бартер.

4. Таргетування інфляції як метод антиінфляційної політики та можливості його використання в Україні.

Важливим елементом режиму інфляційного таргетування є наявність налагодженої системи макроекономічних моделей у центральному банку для цілей макроекономічного прогнозування та аналізу монетарної політики.

Економіка України впродовж десятиліть потерпала від непередбачуваної інфляції, що підривало довіру до гривні. Якщо на початку 1990-х років висока інфляція була неминучим наслідком трансформаційних процесів, то в подальшому – вже результатом непродуманої макроекономічної політики. Так в окремі періоди інфляція знижувалася до низьких рівнів і навіть змінювалася дефляцією [14].

Відповідно, досягнувши бажаного стану низької та стабільної інфляції, Національний банк України може сприяти тому, що:

- інфляція більше не буде значним приводом занепокоєння для домогосподарств і бізнесу;
- довіра до гривні посилюватиметься, що розширюватиме сферу її використання;
- заощадження та доходи громадян будуть захищені від знецінення;
- низькі номінальні відсоткові ставки стимулюватимуть інвестиції та економічне зростання.

У світовій практиці існує три основні монетарні режими: прив'язка обмінного курсу, монетарне таргетування (таргетування грошових агрегатів) та інфляційне таргетування.

Одна з головних переваг режиму інфляційного таргетування полягає в тому, що цим режимом передбачено чіткі процедури проведення прозорої монетарної політики, спрямованої на досягнення та підтримку цінової стабільності в середньостроковій перспективі, залишаючи при цьому «свободу дій» в короткостроковій перспективі для реакції на зовнішні чи внутрішні шоки. Згідно з емпіричними дослідженнями:

- інфляційні очікування, як правило, перебувають під більшим контролем та стабільніші в країнах, котрі перейшли на режим ІТ;

- країни, в яких було запроваджено режим ІТ, особливо країни з ринками, що розвиваються, досягли більшого прогресу в зниженні інфляції за останні 20 років та є більш захищеними від зовнішніх шоків і криз (втрати ВВП та прискорення інфляції тут менші).

Водночас альтернативному інфляційному таргетуванню монетарного режиму притаманні суттєві недоліки, а тому ці режими неприйнятні для застосування в Україні [14].

Так режим прив'язки обмінного курсу не підходить для України з багатьох причин. Найочевидніша така: для того, щоб утримувати прив'язку, приміром, до долара США, Національний банк України повинен мати значний обсяг міжнародних резервів. А цієї передумови, на жаль, немає. Тому такий режим приречений на провал.

Отже, режим прив'язки обмінного курсу для України є тією практикою, застосування якої може призвести до криз.

Національному банку необхідно поповнювати міжнародні резерви, не завдаючи шкоди досягненню цілі забезпечення цінової стабільності й водночас зберігаючи плаваючий обмінний курс [15].

Ще один вид монетарного режиму – монетарне таргетування. Цей режим наразі застосовується в Україні. У рамках програми співпраці з Міжнародним валютним фондом встановлюються кількісні критерії ефективності на приріст чистих внутрішніх активів та індикативна ціль щодо монетарної бази. Це є стандартною практикою встановлення МВФ «запобіжників» від проведення центральним банком надто експансивної політики, яка несумісна зі стабілізаційними завданнями програм співпраці [14].

Утім, ефективне застосування монетарного таргетування для контролю за інфляційними процесами потребує тісного зв'язку між кількістю грошей і цінами. Відсутність такого зв'язку в короткостроковій та середньостроковій перспективі зумовило відмову від монетарного таргетування в усіх розвинутих країнах, котрі

його практикували, та в більшості країн, що розвиваються, в яких цей зв'язок є ще слабшим.

Насправді більшість країн, які розвиваються, починали перехід до інфляційного таргетування в кризовий або післякризовий період за неможливості застосування інших монетарних режимів. У ці періоди були відсутні як макроекономічна стабільність, так і розвинута фінансова система, які зазвичай згадуються як передумови для ефективного застосування такого режиму. Водночас це не завадило переважній більшості цих країн згодом стабілізувати інфляцію на низькому рівні. Варто згадати хоча б приклад Чехії, яка запровадила інфляційне таргетування у кризовий період за неможливості підтримки курсової прив'язки.

Перехід до режиму інфляційного таргетування може починатися до створення всіх передумов, якщо є чітке зобов'язання досягти його повного впровадження. Більше того, як свідчить міжнародний досвід, саме перехід до інфляційного таргетування дуже часто є каталізатором інституційних змін у країні, зокрема у сфері посилення фіскальної дисципліни чи розвитку фінансових ринків [16].

Висновок

У сучасному світі існує безліч глобальних проблем. Інфляція безсумнівно є однією з них. Інфляція існує з часів економічного розвитку людства, проте проявилася вона відносно недавно і відразу ж вразила і буквально зруйнувала економіки всіх країн світу. Інфляція відбивається не тільки на економіці країни, вона так само негативно впливає і на її суспільство.

До наслідків інфляції прийнято відносити руйнування соціально-економічних зв'язків, в тому числі і негативний вплив на економічне зростання і раціональне використання країною своїх ресурсів.

Сучасне світове співтовариство не зможе позбутися інфляції, так як вона є невід'ємною частиною економіки. Однак проводячи правильну антиінфляційну політику, можна утримувати рівень інфляції на прийнятному рівні. Але і з антиінфляційної політикою не все так просто, існує безліч її інструментів і тут важливо знати і розуміти як і в який момент необхідно використовувати той чи інший інструмент, адже так само існує і безліч видів інфляції.

Світова спільнота вже виробила певний порядок заходів і дій застосування яких дозволяє ефективно боротися з інфляцією. Інфляція в Україні істотно відрізняється від інфляції в інших країнах і носить унікальний характер, а отже вимагає особливих заходів боротьби з нею.

Підводячи підсумки можна сказати, що інфляція досить небезпечне явище в економіці країни. Вона охоплює весь світ і для боротьби з нею країни витрачають величезні кошти, адже якщо інфляцію не стримувати вона здатна знищити всю економіку.

Список використаних джерел

1. Макроекономіка: Навчальний посібник./ В. Д. Базилевич, Л. О. Баластрик. – К. Знання, 2002.
2. Івасів Б.С. Гроші та кредит : підручник / Б.С. Івасів. – Тернопіль: Карт-бланш, К. : Кондор, 2008.
3. Базилевич В. Д. Економічна теорія: політекономія / В. Д. Базилевич. – К.: Знання-Прес, 2007.
4. Коваленко Д.І. Гроші та кредит: теорія і практика : навч. посібник / Д.І. Коваленко. – К. : Центр учбової літератури, 2011.
5. Михайловська І.М. Гроші та кредит : навчальний посібник / І.М. Михайловська, К.Л. Ларіонова. – Львів: Новий світ-2000, 2006.
6. Економічна теорія: політична економія: Підручник / За ред. С.І.Юрія. – К.: Кондор, 2009.
7. 38. Політична економія: Навч. посіб. / К.Т.Кривенко, В.С.Савчук, О.О.Беляєв та ін.; за ред. К.Г.Кривенка. – К.: КНЕУ, 2001.
8. Полозенко Д. В. Про гроші, інфляцію та фінанси у трансформаційній економіці / Д. В. Полозенко // Фінанси України. — 2008.
9. Річний звіт Національного банку України за 2010 р. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Національного банку України. — Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=77106>.
10. Монетарний огляд за 2011 р. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Національного банку України. — Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=104460>.
11. Річний звіт Національного банку України за 2012 р. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Національного банку України. — Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=2150782>.
12. Річний звіт Національного банку України за 2014 р. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Національного банку України. — Режим доступу : <http://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=17568764>.

13. Річний звіт Національного банку України за 2015 р. [Електронний ресурс] / Офіційний сайт Національного банку України. — Режим доступу : <http://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=22249640>.

14. Петрик О. Цілі та основні режими сучасної монетарної політики / О. Петрик // Вісник НБУ. – 2006

15. Буковинський С. Забезпечення цінової стабільності і мінімізація системних фінансових ризиків // Вісник НБУ.– 2014.